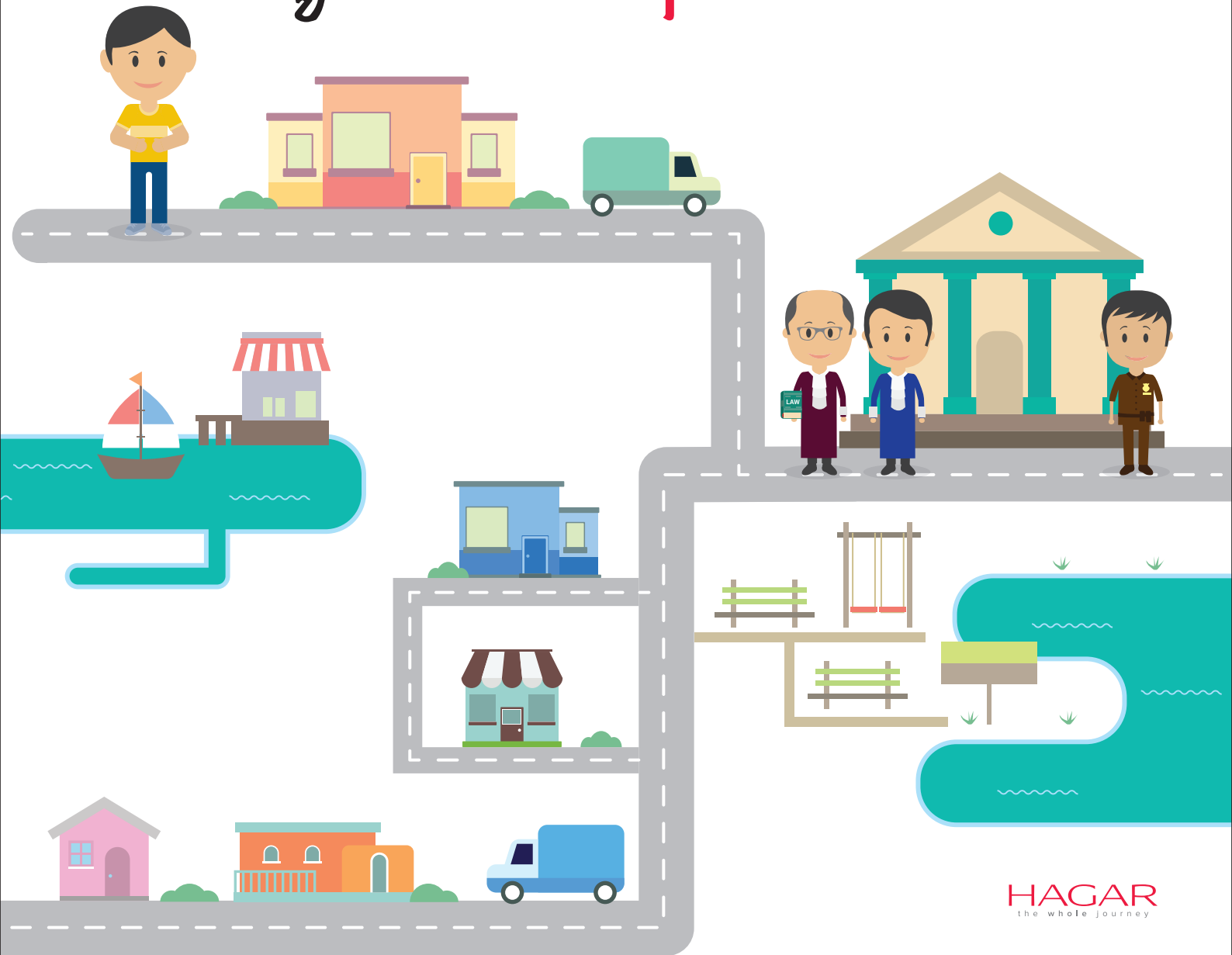

ชุมชนสู่ตุลาการ

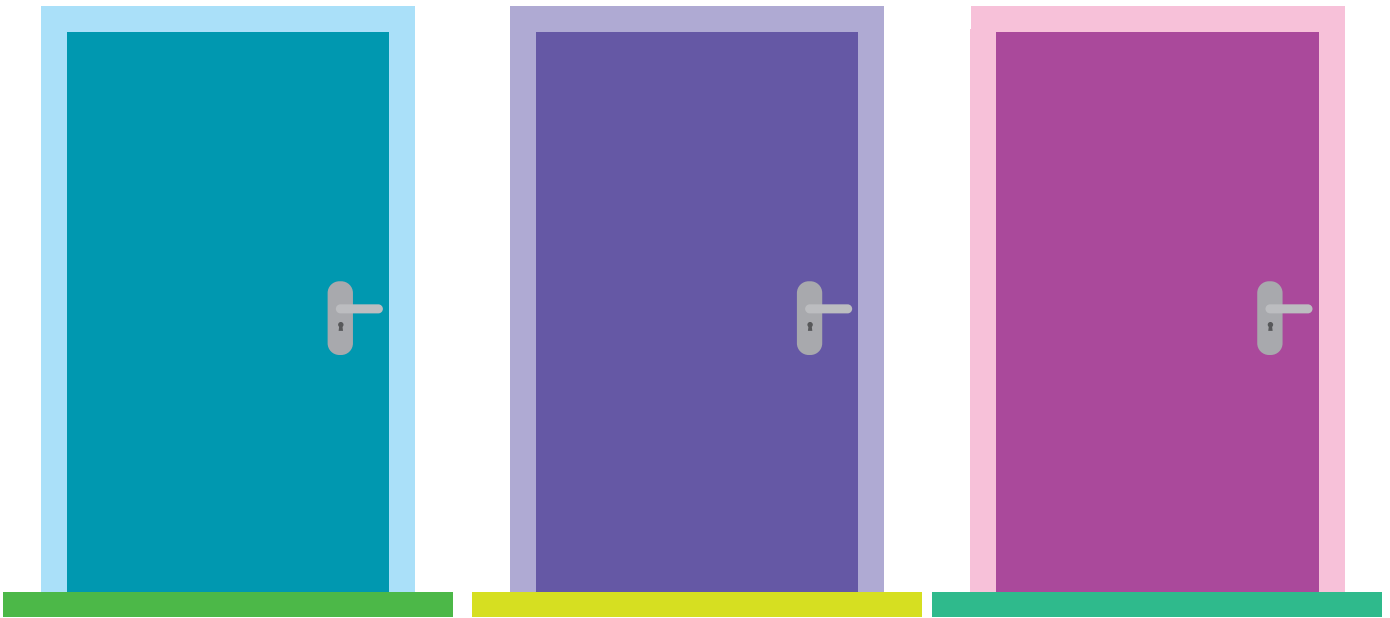
ບູណາ
ຂ
ເຮົາຄູ່ເຫາກ

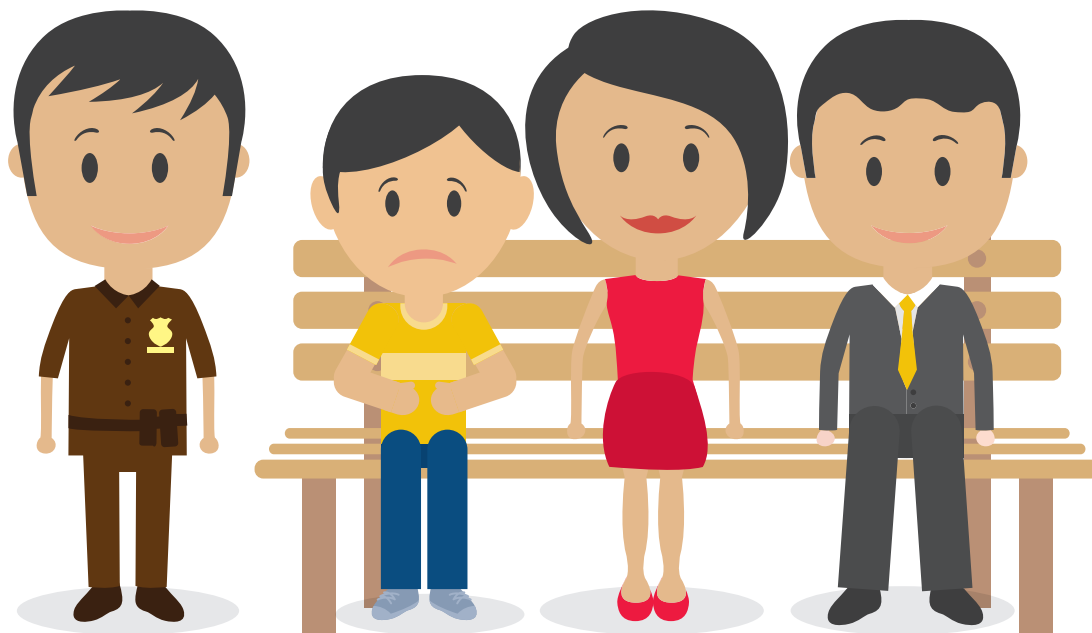
រឿងរ៉ាវអាក្រក់បានកើតឡើងចំពោះ បូណា ។ នគរបាលបានពិនិត្យមើលបញ្ហា
 ដើម្បីស្វែងរកថាតើអ្វីត្រូវបានកើតឡើង និងថាតើអ្នកណាម្នាក់បានបំពានច្បាប់ ។
 ពេលនេះ បូណា នឹងទៅតុលាការដើម្បីឱ្យគាត់អាចប្រាប់ចៅក្រមអំពីអ្វីដែលបាន
 កើតឡើង ។ ដូចអ្នកដូច្នោះដែរ!

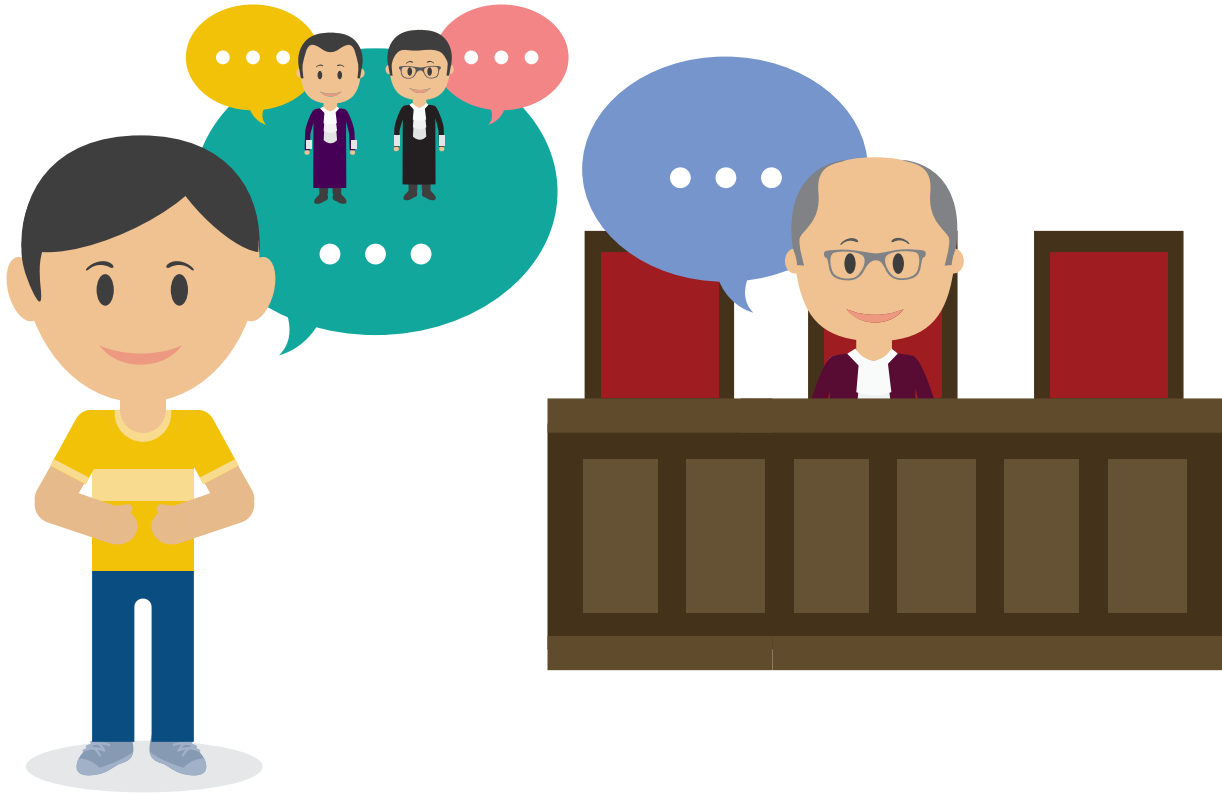
បូណា មានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចបន្តិចបន្តួច ពីព្រោះគាត់មិនដែលទៅតុលាការពីមុន
មកឡើយ ។ តើអ្នកអាចគូរពីអារម្មណ៍របស់អ្នកដែលកំពុងកើតឡើងដែរឬទេ?
ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក បូណា បានចាំថា មានមនុស្សជាច្រើននឹងជួយគាត់នៅ
ក្នុងរឿងនេះ ។ មនុស្សទាំងនេះនឹងធ្វើឱ្យ បូណា មានសុវត្ថិភាព ។

តុលាការគឺមានអគារដ៏ធំមួយដែលមានបន្ទប់ជាច្រើន ។ បុណ្ណា នឹងចូលទៅ
ក្នុងបន្ទប់មួយដែលចៅក្រម និងមនុស្សផ្សេងទៀតមួយចំនួននឹងជជែកអំពី
រឿងក្តីនៅទីនោះ ។

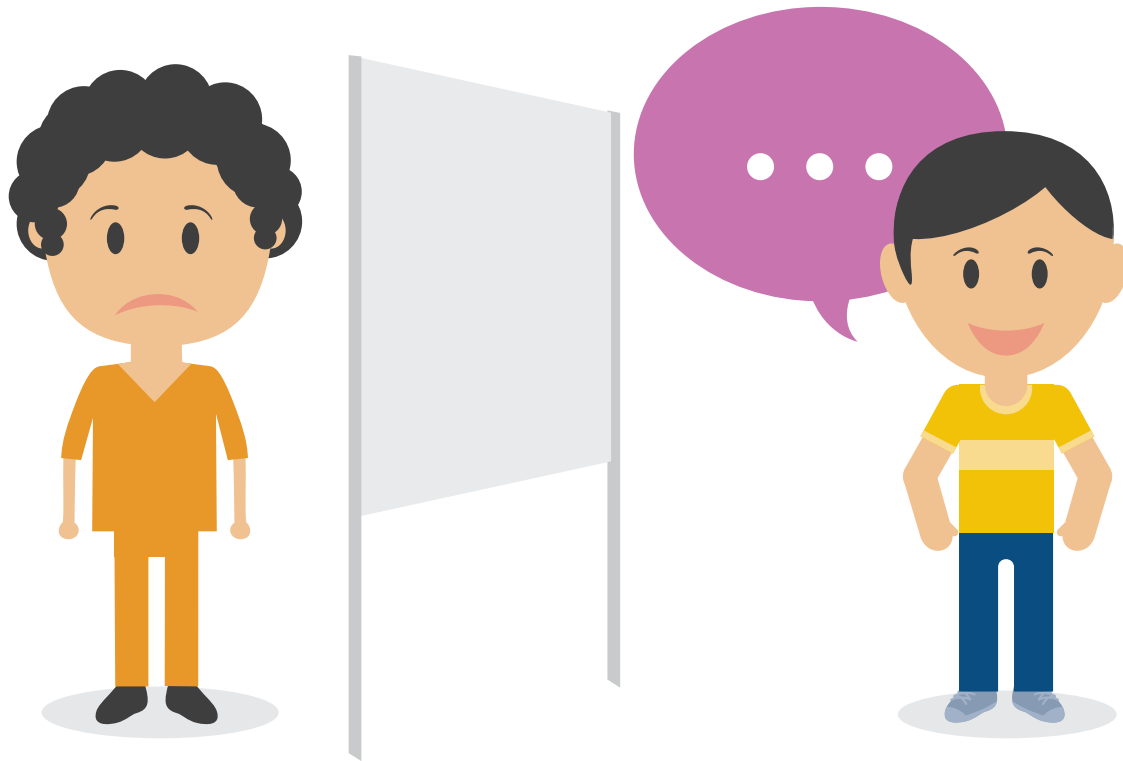
ជាចុងក្រោយ ថ្ងៃនោះបានមកដល់ នៅពេលដែល បូណា ត្រូវទៅតុលាការ ។
 នៅពេល បូណា បានទៅដល់តុលាការ គាត់ត្រូវរង់ចាំមួយសន្ទុះ ។ គាត់ព្រួយ
 បារម្ភបន្តិចបន្តួច ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើន ដូចជា បុគ្គលិកអង្គការមិនមែន
 រដ្ឋាភិបាល ដែលបាននិងកំពុងជួយគាត់ កំពុងអង្គុយនៅក្បែរគាត់ ខណៈពេល
 ដែលគាត់រង់ចាំ ដូច្នោះគាត់មានអារម្មណ៍ប្រសើរជាងមុន ។

នៅពេលដល់វេនរបស់ បូណា ត្រូវឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសាលសវនាការ
មនុស្សម្នាក់បានមកជួបគាត់ ។

បន្ទាប់មក បូណា ត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងសាលសវនាការ ដើម្បីឱ្យចៅក្រម
ព្រះរាជអាជ្ញា និងមេធាវីអាចសួរគាត់អំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង ។

បូណា មានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចបន្តិចបន្តួច ចំពោះការឃើញជនជាប់ចោទ
 នៅ ក្នុងតុលាការ ។ ប៉ុន្តែ មេធាវីរបស់គាត់បានស្នើឱ្យចៅក្រមដាក់របាំងដើម្បី
 កុំឱ្យ ជនជាប់ចោទអាចមើលឃើញ បូណា ។ បូណា មានអារម្មណ៍ប្រសើរ
 ឡើងច្រើន!

ដំបូង ចៅក្រមបានសួរទៅ បូណា នូវសំណួរមួយចំនួន ។ បន្ទាប់មកព្រះរាជអាជ្ញាបានសួរ បូណា នូវសំណួរមួយចំនួន ។ ហើយបន្ទាប់មក មេធាវីបានសួរទៅ បូណា នូវសំណួរមួយចំនួន ។

សំណួរខ្លះមានភាពងាយស្រួល ដូចជា “ បូណា តើអ្នកមានអាយុប៉ុន្មាន?” ប៉ុន្តែសំណួរខ្លះទៀត មានភាពពិបាកជាងនេះ ពីព្រោះ បូណា ត្រូវតែចងចាំអំពីរឿងរ៉ាវដែលបានកើតឡើងមួយៗ ពេលកន្លងមក ។ វាបានធ្វើឱ្យ បូណា មានអារម្មណ៍មិនសប្បាយចិត្តក្នុងការនិយាយអំពីរឿងរ៉ាវ ទាំងនេះ ប៉ុន្តែ បូណាបានដឹងថា វាជាការសំខាន់ដែលចៅក្រមបានស្តាប់នូវការពិត ។

ដូច្នោះ បុណ្ណា បានឆ្លើយសំណួរ ដោយប្រាប់ពីការពិត ។ នៅពេលគាត់មិនយល់នូវសំណួរ គាត់គ្រាន់តែនិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់នូវសំណួរនេះទេ” ហើយសំណួរនោះត្រូវបានសួរតាម របៀបផ្សេងមួយទៀតដែលធ្វើឱ្យ បុណ្ណា អាចយល់បាន ។

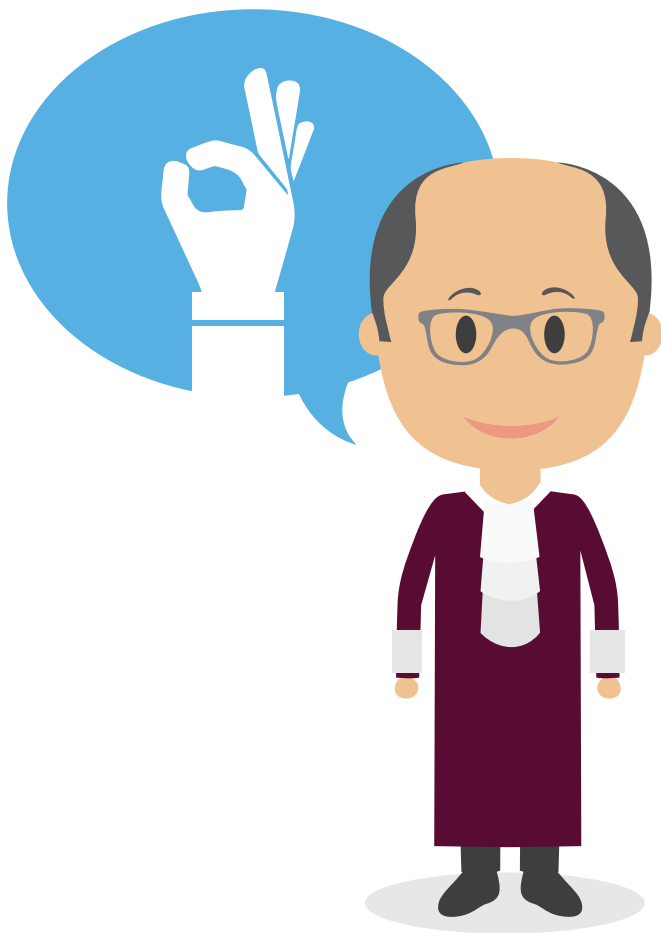
ឬប្រសិនបើ បុណ្ណា មិនចាំចម្លើយទេនោះ គាត់គ្រាន់តែនិយាយថា “ខ្ញុំមិនចាំទេ” ហើយ នោះក៏មិនអីដែរ ។

បូណា បានដឹងថា វាជាការសំខាន់ដែលមិនត្រូវឆ្លើយស្មានចំពោះសំណួរណាមួយ ហើយឆ្លើយនូវសំណួរណាដែលគាត់យល់នូវសំណួរ ហើយគាត់ដឹងនូវចម្លើយ តែប៉ុណ្ណោះ ។

ខណៈដែល បូណា កំពុងឆ្លើយសំណួរ គាត់ចាំបាច់អាចត្រូវប្រើប្រាស់បន្ទប់ទឹក!
 បូណា បានស្នើសុំទៅចៅក្រមថាតើគាត់អាចឈប់មួយភ្លែត ដើម្បីប្រើបន្ទប់ទឹក
 បានដែរឬទេ ។ ដូច្នោះ ពួកគេបានឈប់ ។

នៅពេលមួយនោះ បូណា មានអារម្មណ៍អស់កម្លាំង ។ គាត់បានឆ្លើយសំណួរ
 អស់រយៈពេលដ៏យូរ។ ដូច្នោះ បូណា គ្រាន់តែស្នើសុំទៅក្រុមថា តើគាត់អាច
 សម្រាកបានឬទេ ពីព្រោះគាត់អស់កម្លាំង ។ ហើយនោះមិនអីទេ! បូណា
 អាចសម្រាកបាន ។

បន្ទាប់មក វាក៏ចប់! បូណា បានធ្វើកិច្ចការដ៏មានសារៈសំខាន់ខ្លាំងមួយ ដោយ
ឆ្លើយសំណួរយ៉ាងស្មោះត្រង់ ។

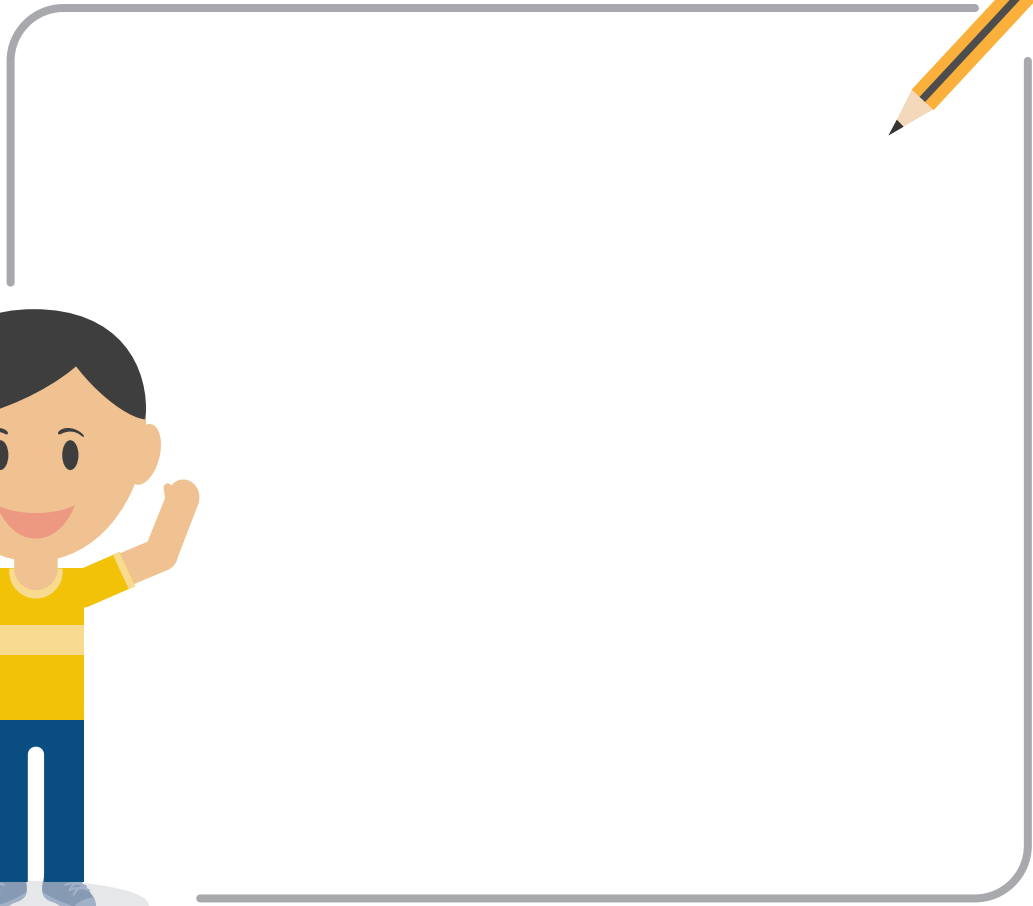

ក្រោយពីសវនាការតុលាការ ចៅក្រមបានពិចារណាអំពីរឿងរ៉ាវទាំងអស់ដែល
ពួកគេបានស្តាប់នៅក្នុងសាលសវនាការ ។

ក្រោយពីពិចារណាអំពីរឿងរ៉ាវអស់មួយសន្ទុះមក ចៅក្រមនឹងធ្វើសេចក្តីសម្រេចអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងចំពោះជនជាប់ចោទ ។

បូណា មិនដឹងថាតើអ្វីនឹងត្រូវកើតឡើងបន្ទាប់ឡើយ ប៉ុន្តែគាត់ដឹងថា
មាន មនុស្សជាច្រើនដែលចង់ឱ្យ បូណា មានសុវត្ថិភាព និងសប្បាយចិត្ត!
តើអ្វីធ្វើឱ្យអ្នកសប្បាយចិត្ត? គួររឿងរ៉ាវទាំងនោះមួយចំនួននៅទីនេះ!

HAGAR
the whole journey

unicef
unite for children

